

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. február 6.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 1383/2003/EK rendelet — Hamisított és kalózáruk forgalomba hozatalának megakadályozására irányuló intézkedések — 2. cikk — A rendelet hatálya — Hamisított óra harmadik országból interneten keresztül más tagállamban lakóhellyel rendelkező magánszemély részére magáncélra történő eladása — Az óranak a tagállam területére történő belépése során a vámhatóságok általi lefoglalása — A lefoglalás szabályszerűsége — Feltételek — A szellemi tulajdonjogok megsértésének feltételei — 2001/29/EK irányelv — 4. cikk — Nyilvános terjesztés — 2008/95/EK irányelv — 5. cikk — 207/2009/EK rendelet — 9. cikk — Gazdasági tevékenység körében történő használat”

A C-98/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Højesteret (Dánia) a Bírósághoz 2013. február 27-én érkezett, 2013. február 25-i határozatával terjesztett elő az előtte

Martin Blomqvist

és

a **Rolex SA,**

a **Manufacture des Montres Rolex SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (előadó) és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– M. Blomqvist képviseletében J. Petersen advokat,

* Az eljárás nyelve: dán.

- a Rolex SA és a Manufacture des Montres Rolex SA képviseletében K. Dyekjær és T. Mølsgaard advokater,
- az észt kormány képviseletében N. Grünberg és M. Linntam, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében D. Colas és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Clausen és F. W. Bulst, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 196., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 469. o., a továbbiakban: vámrendelet), az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o., a továbbiakban: szerzői jogi irányelv) 4. cikke (1) bekezdésének, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o., a továbbiakban: védjegyirányelv) 5. cikke (1) és (3) bekezdésének, és a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o., a továbbiakban: közösségi védjegyrendelet) 9. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az M. Blomqvist és a Rolex SA, valamint a Manufacture des montres Rolex SA (együtt a továbbiakban: Rolex) között, egy a vámhatóságok által lefoglalt olyan hamisított óra megsemmisítése tárgyában indult jogvita keretében terjesztették elő, amelyet M. Blomqvist egy online értékesítéssel foglalkozó kínai honlapon keresztül vásárolt meg.

Jogi háttér

Az uniós jog

A vámrendelet

- 3 A rendelet (2) és (8) preambulumbekkezdése szerint:

„(2) A hamisított és kalózáruk, illetve általában a szellemi tulajdonjogot sértő valamennyi áru forgalmazása jelentős károkat okoz a jogszerűen eljáró gyártóknak és kereskedőknek, valamint a jogosultaknak, amellet, hogy félrevezeti a fogyasztókat, és bizonyos esetekben veszélyezteti azok egészségét és biztonságát. Az ilyen áruk piacra jutását akadályozni kell, amennyire csak lehet, és intézkedéseket kell hozni e jogellenes tevékenység elleni eredményes fellépés érdekében anélkül, hogy ez a jogszerű kereskedelem szabadságát fenyegetné. Ez a célkitűzés összhangban van a nemzetközi szinten folyamatban lévő erőfeszítésekkel.

[...]

(8) Az annak megállapítása iránt indított eljárásban, hogy a nemzeti jog alapján sor került-e szellemi tulajdonjog megsértésére, azok a feltételek irányadóak, amelyeket annak megállapítására alkalmaznak, hogy a kérdéses tagállamban előállított áruk sértenek-e szellemi tulajdonjogokat. Ez a rendelet nem érinti bíróságok hatáskörére és a bírósági eljárásokra vonatkozó tagállami rendelkezéseket.”

4 E rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. E rendelet megállapítja azokat a feltételeket, amelyek alapján a vámhatóságok intézkednek, amennyiben árukkal kapcsolatban valamely szellemi tulajdonjog megsértésének gyanúja merül fel az alábbi helyzetekben:

[...]

b) ha azokat [a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i] 2913/92/EGK [tanácsi] rendelet [HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.] 37. és 183. cikke szerint a Közösség vámterületére belépő vagy onnan kilépő [...] árukon végzett ellenőrzések során találják meg.

2. E rendelet meghatározza azokat az intézkedéseket is, amelyeket az illetékes hatóságoknak kell megtenniük, amennyiben az (1) bekezdésben említett árukról megállapítják, hogy azok szellemi tulajdonjogokat sértenek.”

5 Az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának szövege a következő:

„E rendelet alkalmazásában »szellemi tulajdonjogot sértő áruk«:

a) »hamisított áruk«, azaz:

i) olyan áruk, beleértve azok csomagolását is, amelyek engedély nélkül olyan védjeggyel vagy megjelöléssel vannak ellátva, amely megegyezik az ugyanolyan típusú árukra érvényesen bejegyzett védjeggyel, vagy amely lényeges jellemzőit tekintve nem különböztethető meg az ilyen védjegyűtől, és amely ezáltal sérti a védjegy jogosultjának jogait a közösségi jog, így különösen a [közösségi védjegyről szóló 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)] szerint, vagy azon tagállam jogszabályai szerint, amelyben a vámhatóságok intézkedése iránti kérelmet benyújtották;

[...]

b) »kalózáruk«: olyan másolt vagy másolatokat magukban foglaló áruk, amelyeket a szerzői jog vagy szomszédos jogok, vagy a formatervezési mintaoltalom jogosultjának – függetlenül attól, hogy azt a tagállami jogszabályok szerint bejegyezték-e –, vagy a gyártó országban a jogosult által felhatalmazott személy engedélye nélkül állítottak elő, amennyiben az ilyen másolatok előállítása a kérdéses jog megsértésének minősülne [a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.)] vagy azon tagállam a jogszabályai [helyesen: tagállam jogszabályai] szerint, amelyben a vámhatóságok intézkedése iránti kérelmet benyújtották;

[...].”

6 E rendelet 9. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Ha a vámhivatal [...] meggyőződik arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett helyzetek egyikében lévő áruk feltehetően sértik a [...] szellemi tulajdonjogot, felfüggeszti az áruk kiadását, vagy lefoglalja őket.”

7 A vámrendelet 10. cikkének első albekezdése szerint:

„Annak megállapításánál, hogy egy szellemi tulajdonjogot a nemzeti jog szerint megsértettek-e, azoknak a tagállamoknak a hatályos jogát kell alkalmazni, amelyek területén az áruk az 1. cikk (1) bekezdésében említett helyzetek valamelyikébe kerültek.”

8 Ugyanezen rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A jogosult más egyéb jogorvoslati lehetőségeinek sérelme nélkül a tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyekre szükség van ahhoz, hogy az illetékes hatóságok:

a) a szellemi tulajdonjogot ténylegesen sértő árukat a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kártalanítás és – ha a nemzeti jog eltérően nem rendelkezik – az államkincstárát terhelő költségek nélkül megsemmisíthessék, vagy azokról a kereskedelmi csatornák mellőzésével rendelkeznek oly módon, ami kizárja, hogy a jogosult jogai sérüljenek;

[...]”

A szerzői jogi irányelv

9 A szerzői jogi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik eredeti vagy többszörözött példányai adásvétellel vagy más módon megvalósuló nyilvános terjesztésének engedélyezésére, illetve ennek megtiltására.”

A védjegyirányelv

10 A védjegyirányelv 5. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést [...];

[...]

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[...]

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...]”

A közösségi védjegyrendelet

11 A közösségi védjegyrendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a [közösségi] védjeggyel azonos megjelölést [...];

[...]

2. Az (1) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[...]

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...]”

A dán jog

12 A szerzői jogról szóló törvénynek (ophavsretsloven) a szerzői jogi irányelvet átültető, 2010. február 27-i 202. sz. egységes szerkezetbe foglalásról szóló rendelettel (lovbekendtgørelse nr. 202) egységes szerkezetbe foglalt szövege 2. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint:

„(1) A szerzői jog az e törvényben rögzített korlátozásokkal magában foglalja a művel az eredeti vagy módosított formában, fordításban, más irodalmi, művészeti vagy műszaki formába történő átdolgozásban – többszörözés és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel útján – való rendelkezés kizárólagos jogát.

[...]

(3) A mű nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételét jelenti, ha

1) a mű egyes példányaikat eladásra, bérletbe vagy haszonkölcsönbe vagy a nyilvánosság számára más módon terjesztésre kínálják;

2) az egyes példányaikat nyilvánosan kiállítják, vagy

3) a művet nyilvánosan bemutatják.”

13 A védjegy törvénynek (varemærkeloven) a védjegyirányelvet átültető, 2012. január 24-i 109. sz. egységes szerkezetbe foglalásról szóló rendelettel (lovbekendtgørelse nr. 109) egységes szerkezetbe foglalt szövege 4. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében:

„(1) A védjegyjogosult az engedélyével nem rendelkező más személyeknek megtilthatja a megjelölés gazdasági tevékenység körében történő használatát, ha

- 1) a megjelölés a védjeggyel azonos, és a megjelöléssel ellátott áruk, illetve szolgáltatások azonosak a védjegy által oltalomban részesített árukkal, illetve szolgáltatásokkal, vagy
- 2) a megjelölés a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, valamint az áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak a védjeggyel ellátottakhoz, amennyiben összetéveszthetőek, beleértve azt az esetet is, ha a megjelölés gondolati képzettársítás útján a védjegyhez kapcsolható.

[...]

(3) Gazdasági tevékenység körében történő használatnak minősül különösen

- 1) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
- 2) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;
- 3) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele, és
- 4) a megjelölés használata az üzleti iratokon vagy a reklámozásban.”

14 Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló európai rendelet alkalmazására vonatkozó, 2005. október 20-i 1047. sz. egységes szerkezetbe foglalásról szóló rendelet (lovbekendtgørelse nr. 1047 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder) 5. cikke értelmében:

„[1.] A [vámrendelet] 9. cikkének megfelelően kezdeményezett eljárás során az áru címzettje kérheti annak bírósági megállapítását, hogy teljesültek-e az árukiadás felfüggesztésének e cikk szerinti feltételei. A bíróság elrendelheti az áruk kiadását.

2. Az áru címzettje felsőbb közigazgatási hatóság előtt nem támadhatja meg az adó- és vámhivatal árukiadás felfüggesztéséről szóló döntését.”

15 Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló európai rendelet alkalmazására vonatkozó rendelet (bekendtgørelse nr. 12 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder), 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[1.] A [vámrendelet] 2. cikkének (1) bekezdésében szereplő meghatározás szerinti szellemi tulajdonjogot sértő árukat át kell engedni az államkincstár javára, és meg kell semmisíteni. A megsemmisítésre a rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti feltételek mellett kerül sor.

2. Nem jár kártalanítás az áruk (1) bekezdés szerinti megsemmisítése esetén.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 2010 januárjában a Dániában lakó M. Blomqvist egy online értékesítéssel foglalkozó kínai honlapon keresztül Rolex márkával ellátottként jelzett órát vásárolt. A rendelés leadása és a fizetés teljesítése az említett eladó angol nyelvű honlapján keresztül valósult meg. Az eladó elküldte az órát postai csomagban Hongkongból.
- 17 A csomag Dániába érkezésekor a vámhatóság megvizsgálta azt. A vámhatóság felfüggesztette az óra vámkezelését, mivel úgy ítélte meg, hogy a Rolex márkával ellátott eredeti óra hamisítványáról van szó, és az érintett modellhez fűződő szerzői jogok megsértése áll fenn. A vámhatóság 2010. március 18-án értesítette a Rolexet és M. Blomqvistot.
- 18 A Rolex ezt követően – miután megállapította, hogy valóban hamisítványról van szó – a vámrendeletben előírt eljárásnak megfelelően kérte a vámkezelés felfüggesztésének fenntartását, és kérte M. Blomqvistot, hogy járuljon hozzá az óra vámhatóságok általi megsemmisítéséhez.
- 19 M. Blomqvist, azt állítva, hogy jogszerűen vásárolta az említett órát, tiltakozott a megsemmisítés ellen.
- 20 A Rolex ezt követően annak elrendelése iránti keresetet indított a Sø- og Handelsretten (kereskedelmi bíróság) előtt, hogy M. Blomqvist járuljon hozzá a vámkezelés felfüggesztéséhez és az óra kártalanítás nélküli megsemmisítéséhez. Ez a bíróság helyt adott a Rolex kérelmének.
- 21 M. Blomqvist fellebbezést terjesztett a Højesteret (legfelsőbb bíróság) elé. A Højesteretnek kétségei vannak a szellemi tulajdonjognak a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben való megsértésének tényleges fennállását illetően, amely szükséges feltétel a vámrendelet alkalmazásához, míg az említett rendelet alkalmazásához egyrésztől szükséges egy Dániában oltalom alatt álló szerzői vagy védjegyhez fűződő jog megsértése, és másrésztől az, hogy az állítólagos jogsértésre ugyanebben a tagállamban kerüljön sor. Mivel megállapították, hogy M. Blomqvist az óráját személyes használatra vette, és nem sértette meg a szerzői jogra és a védjegyekre vonatkozó dán törvényeket, a kérdést előterjesztő bíróság számára az a kérdés merül fel, hogy az eladó megsértette-e a dán szerzői jogot és védjegyjogot. Következésképpen, és a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel (a C-324/09. sz., L'Oréal és társai ügyben 2011. július 12-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-6011. o.], a C-446/09. és C-495/09. sz., Philips és Nokia egyesített ügyekben 2011. december 1-jén hozott ítélet [EBHT 2011., I-12435. o.], és a C-5/11. sz. Donner-ügyben 2012. június 21-én hozott ítélet) a Højesteret azt szeretné megtudni, hogy a jelen ügyben a szerzői jogi irányelv értelmében vett nyilvános terjesztésről, valamint a védjegyirányelv és a közösségi védjegyrendelet értelmében vett gazdasági tevékenység körében történő használatról van-e szó.
- 22 Ilyen körülmények között a Højesteret úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [szerzői jogi] irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, hogy a szerzői jogi oltalomban részesített áru szerinti tagállamban »nyilvános terjesztés« valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít árut, akinek az eladó által ismert címe olyan tagállamban van, ahol az áruk szerzői jogi rendelkezések oltalma alatt állnak, átveszi az áru ellenértékét, és kiszállítja az árut a vásárlónak a meghatározott címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely az áru szállítása szerinti tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a [védjegyirányelv] 5. cikkének (1) és (3) bekezdését, hogy valamely tagállamban a védjegy »gazdasági tevékenység körében való használata« valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy

egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít védjeggyel ellátott árut, akinek eladó által ismert címe olyan tagállamban van, ahol a védjegyet lajstromozták, átveszi az áru ellenértékét, és kiszállítja az árut a vásárlónak a meghatározott címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely az áru szállítása szerinti tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a [közösségi védjegyrendelet] 9. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy valamely tagállamban a védjegy »gazdasági tevékenység körében való használata« valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít közösségi védjeggyel ellátott árut, akinek eladó által ismert címe valamely tagállamban van, átveszi az áru ellenértékét, és kiszállítja az árut a vásárlónak a meghatározott címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely a kérdéses tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a [vámrendelet] 2. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy a »kalózárúk« szabad forgalomba bocsátásának megakadályozásáról és megsemmisítésükről szóló rendelkezések tagállami alkalmazásának feltétele az, hogy ebben a tagállamban az első kérdésre adandó válasz szerinti feltételek mellett megvalósuljon a »nyilvános terjesztés«?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a [vámrendelet] 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy a »hamisított áruk« szabad forgalomba bocsátásának megakadályozásáról és megsemmisítésükről szóló rendelkezések tagállami alkalmazásának feltétele az, hogy ebben a tagállamban a második és harmadik kérdésre adandó válasz szerinti feltételekhez hasonlóan megvalósuljon a »gazdasági tevékenység körében való használat«?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 23 Előljáróban meg kell jegyezni, hogy kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság – annak érdekében, hogy az alapügyben értékelni tudja egy szellemi tulajdonjog megsértésének fennállását – a szerzői jogi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvános terjesztés” fogalmáról, valamint a védjegyirányelv 5.cikkének (1) és (3) bekezdése és a közösségi védjegyrendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett „gazdasági tevékenység körében történő használat” fogalmáról kér felvilágosítást.
- 24 A „hamisított árukra” és „kalózárúkra” vonatkozó fogalommeghatározások szerint, amelyek a vámrendelet 2. cikkének (1) bekezdésében szerepelnek, e fogalmak tárgya azon védjegy-, szerzői vagy szomszédos jog, illetve formatervezési mintaoltalmi jog megsértése, amely védjegy-, szerzői vagy szomszédos jog, illetve formatervezési mintaoltalmi jog az uniós jogszabályok szerint, vagy azon tagállam jogszabályai szerint, amelyben a vámhatóságok intézkedtek, alkalmazandó. Következésképpen csak azon szellemi tulajdonjogok megsértéséről van szó, amelyek az uniós jog vagy valamely tagállam nemzeti joga alapján keletkeztek (lásd a fent hivatkozott Philips és Nokia egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontját).
- 25 A vámrendelet e tekintetben semmilyen új feltételt nem állapít meg az arról való meggyőződéshez, hogy fennáll-e a szellemi tulajdonjogok megsértése (lásd ebben az értelemben a C-281/05. sz. Montex Holdings ügyben 2006. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10881. o.] 40. pontját). Egy ilyen megsértésre a vámhatóságok e rendelet alapján történő intézkedésének igazolása érdekében következtésképpen csak akkor lehet hivatkozni, ha az érintett áru eladása a szerzői jogi irányelvben, a védjegyirányelvben és a közösségi védjegyrendeletben előírt feltételek által biztosított jogokat érintheti.

- 26 Ilyen körülmények között az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket úgy kell érteni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy a vámrendeletből következik-e az, hogy ahhoz, hogy egy harmadik országbeli online értékesítéssel foglalkozó honlapon keresztül egy tagállam területén lakó személynek eladott áruhoz fűződő szellemi tulajdonjog jogosultja részesülhessen az említett rendelet által e jogosult számára biztosított védelemben az említett áru e tagállamba történő belépésekor, szükséges az, hogy ezen eladást az említett tagállamban a nyilvános terjesztés egy formájának vagy gazdasági tevékenység körében történő használathoz tartozónak tekintsék. A kérdést előterjesztő bíróság továbbá tudni szeretné azt, hogy az eladást megelőzően az említett árunak olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát kellett-e képeznie, amely ugyanezen állam fogyasztóit célozza.
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt, a védjegyjogosult a védjegyirányelv és a közösségi védjegyrendelet alapján felléphet, ha bárki hozzájárulása nélkül az említett védjeggyel azonos megjelölést használ, amennyiben e használatra gazdasági tevékenység körében, a védjegy árujegyzékében szereplőkkel azonos áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában kerül sor, és az sérti vagy sértheti a védjegy funkcióit (a C-236/08-C-238/08. sz., Google France és Google egyesített ügyekben 2010. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2417. o.] 49. pontja, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Másrészt, a szerzői jogi irányelvnek megfelelően a szerzőknek kizárólagos joguk van műveik eredeti vagy többszörözött példányai adásvétellel vagy más módon megvalósuló nyilvános terjesztésének engedélyezésére, illetve ennek megtiltására. A nyilvános terjesztést egy sor olyan művelet jellemzi, amely legalább az adásvételi szerződés megkötésétől annak a vásárlóközönség valamely tagja részére történő szállítással megvalósuló teljesítéséig terjed. Ennélfogva a kereskedő felelős az általa vagy az ő nevében lebonyolított minden olyan ügyletért, amely azokban a tagállamokban nyilvános terjesztésnek minősülhet, ahol a forgalmazott árucikkek szerzői jogi védelem alatt állnak (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Donner-ügyben hozott ítélet 26. és 27. pontját).
- 29 Ilyen körülmények között az uniós jog megköveteli, hogy ezen eladást az említett tagállamban a szerzői jogi irányelv értelmében vett nyilvános terjesztés egy formájának, vagy a védjegyirányelv és a közösségi védjegyrendelet értelmében vett gazdasági tevékenység körében történő használathoz tartozónak tekintsék. Egy ilyen nyilvános terjesztés fennállását bizonyítottnak kell tekinteni egy adásvételi és szállítási szerződés megkötése esetén.
- 30 Nem vitatott, hogy az alapügyben a Rolex a hivatkozott szerzői és védjegyhez fűződő jogok jogosultja Dániában, és az említett ügyben szóban forgó óra a vámrendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vett hamisított árunak és kalózárunak minősül. Az sem vitatott, hogy a Rolexnek jogában állt volna jogai megsértésére hivatkozni abban az esetben, amikor az e tagállamban letelepedett kereskedő eladja ezt az árut, mivel egy ilyen – üzleti alapon létrejött – eladás alkalmával nyilvános terjesztés során gazdasági tevékenység körében használták volna védjegyeit. Meg kell tehát vizsgálni az előterjesztett kérdések megválaszolása érdekében azt, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultja, mint amilyen a Rolex, jogai ugyanolyan védelmére tarthat-e igényt abban az esetben, amikor, amint az alapügyben is, a szóban forgó árut egy olyan harmadik országbeli online értékesítéssel foglalkozó honlapon keresztül adták el, amely ország területére e védelem nem terjed ki.
- 31 Igaz az, hogy valamely internetes oldalnak e védelemmel érintett területen való pusztán elérhetősege nem elegendő azon következtetés levonásához, hogy az ezen oldalon feltüntetett eladásra való felkínálás az említett területen található fogyasztókat célozza (lásd a fent hivatkozott L'Oréal és társai ügyben hozott ítélet 64. pontját).
- 32 A Bíróság azonban már megállapította azt, hogy megvalósulhat az ily módon védett jogok megsértése akkor, ha valamely, harmadik országból származó áru akár az e védelemmel érintett területre való érkezését megelőzően, az e területen található fogyasztók felé irányuló kereskedelmi aktus – úgymint

értékesítés, eladásra való felkínálás vagy hirdetés – tárgyát képezi (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Philips egyesített ügyekben hozott ítélet 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 33 Ily módon azon harmadik országból származó áruk, amelyek az Európai Unióban védjegyoltalom alatt álló termék utánzatának minősülnek, vagy az Unióban szerzői jogi vagy szomszédos jogi oltalom alatt, illetve formatervezési mintaoltalom alatt álló termék másolatának minősülnek, sérthetik e jogokat, és ezért „hamisított áruknak” vagy „kalózáruknak” tekinthetők akkor, ha bizonyított, hogy azokat az Unióban történő értékesítésre szánják, erre pedig különösen az jelent bizonyítékot, ha megerősített nyer, hogy az említett árukat egy uniós vásárló részére értékesítették, vagy uniós fogyasztók részére eladásra felkínálták, illetve hirdették (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Philips és Nokia egyesített ügyekben hozott ítélet 78. pontját).
- 34 Márpedig nem vitatott, hogy az alapügyben a szóban forgó árut egy uniós vásárló részére értékesítették, az ilyen helyzet ennél fogva semmiképpen sem hasonlítható össze az „online piacon” ajánlott áruk, valamint az Unió vámterületére beléptetett, felfüggesztő eljárás alá vont áruk helyzetével. Következésképpen pusztán annak a körülménynek, hogy erre az eladásra egy harmadik országbeli online értékesítéssel foglalkozó internetes honlapon keresztül került sor, nem lehet az a hatása, hogy megfosztja az eladás tárgyát képező áruhoz fűződő szellemi tulajdonjog jogosultját a vámrendeletből eredő védelemtől anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni azt, hogy egy ilyen árut ezenkívül, az eladást megelőzően, uniós fogyasztók részére eladásra felkínáltak-e, illetve hirdettek-e.
- 35 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a vámrendeletet úgy kell értelmezni, hogy az olyan áruhoz fűződő szellemi tulajdonjog jogosultja, amelyet valamely tagállam területén lakó személynek egy harmadik országbeli online értékesítéssel foglalkozó honlapon keresztül adtak el, az említett áru e tagállamba történő belépésekor, pusztán az említett áru megszerzésének ténye folytán részesül az említett rendelet által e jogosult számára biztosított védelemben. E tekintetben nem szükséges az, hogy az eladást megelőzően a szóban forgó áru olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát is képezze, amely ugyanezen állam fogyasztóit célozza.

A költségekről

- 36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az olyan áruhoz fűződő szellemi tulajdonjog jogosultja, amelyet valamely tagállam területén lakó személynek egy harmadik országbeli online értékesítéssel foglalkozó honlapon keresztül adtak el, az említett áru e tagállamba történő belépésekor, pusztán az említett áru megszerzésének ténye folytán részesül az említett rendelet által e jogosult számára biztosított védelemben. E tekintetben nem szükséges az, hogy az eladást megelőzően a szóban forgó áru olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát is képezze, amely ugyanezen állam fogyasztóit célozza.

Aláírások